

ADVIES

2014/023

15 mei 2014

Klacht betreffende schorsing wegens wangedrag tijdens schoolexcursie

Klaagster vindt dat de school te gemakkelijk de hoogst mogelijke schorsing heeft gegeven, terwijl haar zoon al zijn excuses had aangeboden en zijn les geleerd had voor zijn misplaatste actie op een oorlogsbegraafplaats.

Het behoort tot de bevoegdheid van de rector een sanctie voor wangedrag te bepalen. De rector heeft dit wel overwogen en in overleg met het team van schoolleiders van het bevoegd gezag gedaan. Het pedagogische doel van de sancties is niet alleen, zoals klaagster wenst, lering op het gebied van historisch besef, maar bijvoorbeeld ook helderheid over de consequenties van het overschrijden van grenzen. Klacht ongegrond.

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij brief met bijlagen van 10 maart 2014 haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft bij brief met bijlage van 27 maart 2014 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 15 mei 2014 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar zijn verschenen:

- klaagster in persoon, vergezeld van de heer R.;
- aangeklaagde in persoon, vergezeld van de heer V., conrector mavo.

De klacht betreft het gemak en de nonchalance waarmee de rector, mevrouw Van E., aan de zoon van klaagster, A., de zwaarst mogelijke straf (schorsing voor twee dagen) heeft opgelegd voor een, door A. en klaagster volmondig erkende, misstap tijdens een excursie naar het oorlogsmuseum in Overloon. De zwaarte van de straf is naar de mening van klaagster niet in verhouding met het incident en is niet zorgvuldig en volgens procedurele vereisten kenbaar gemaakt.

II. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De zoon van klaagster, A., 14 jaar oud, is leerling van het S. Lyceum.. Op 14 januari 2014 ging hij met zijn klas op excursie naar het oorlogsmuseum in Overloon. A. is daar op een gegeven moment op één van de kruizen van de begraafplaats voor Duitse militairen gaan staan en heeft daarbij met zijn ene hand het gebaar van de Hitlergroet gemaakt en met zijn andere hand het gebaar van een Hitlersnorretje. Een

medeleerling maakte daar een foto van en plaatste die op internet. Al in de bus naar huis terug begreep A. dat dit een domme actie is geweest; hij werd er mee gepest. A. heeft de jongen gevraagd de foto weer van internet af te halen, maar dat gebeurde niet direct.

De volgende dag was A. niet op school in verband met de begrafenis van zijn opa. Hij hoorde later op de dag van zijn zusje en medeleerlingen dat de foto op internet rondging en dat de school er ook van wist. Hij heeft 's avonds een mail gestuurd naar de heer V., waarin hij zijn spijt over het gebeurde betuigt, aangeeft dat hij begrijpt dat hij "de sigaar is", dat hij er met zijn ouders over heeft gesproken en dat hij nu ook met de heer V. wil spreken.

Mevrouw Van E. was op woensdag 15 januari 2014 niet op school. Zij had een vrije dag. Zij werd 's ochtend gebeld door de conciërge die haar waarschuwde dat deze foto op internet circuleerde. Zij is direct naar school gegaan. Daar is men gaan proberen de foto van internet te halen. Er is gesproken met de jongen die de foto gemaakt had, maar de foto is nog het hele weekend (via Twitter en Whats-app) doorgestuurd. Mevrouw Van E. heeft de kwestie met de klas van A. besproken. De leerlingen begrepen, zo heeft mevrouw Van E. ter zitting verklaard, wel dat dit echt niet kon. Zij heeft ook gesproken met de docenten over de wijze van voorbereiding van deze excursie.

Donderdag 16 januari 2014 heeft de heer P., de jaarlaagcoördinator mavo 2-4, een goed gesprek gehad met A. over het gebeurde. De heer P. heeft vervolgens klaggster uitgenodigd voor een gesprek.

In dit gesprek, op vrijdag 17 januari 2014, met klaggster, A., de heer V. en mevrouw Van E. mocht A. nog een keer zijn verhaal doen. Vervolgens deelde mevrouw Van E. mee dat A. voor 2 dagen werd geschorst: op maandag 20 januari en dinsdag 21 januari 2014 moest hij van 's ochtends 8.30 uur tot 's middags 17.45 uur in het opvanglokaal zitten. Hij kreeg geen werkopdrachten, maar had daar toegang tot het schoolintranet. Hij maakte toetsen die de klas ook kreeg. Klagster vroeg aan mevrouw Van E. of er niet een meer passende straf mogelijk was, waar A. iets van zou leren en ook wat het doel van deze straf voor A. was.

Mevrouw Van E. gaf daarop aan dat de beslissing al genomen was, dat deze geen doel diende voor A., maar bedoeld was om een voorbeeld te stellen. In de maand januari 2014 was de kwestie rond de Franse cabaratier Dieudonné M'balla M'balla en het gebaar van de quenelle juist actueel en regelmatig in het nieuws.

Klagster maakte bezwaar dat er geen ruimte voor bespreking van de zwaarte van de maatregel, de motivatie en het doel ervan en de invloed daarop van de schuldbevuste houding van A.. Door zich zo op te stellen maakte klaggster het volgens mevrouw Van E. voor A. alleen maar moeilijk en onduidelijk. Zij verwees klaggster naar het bestuur van de school en naar de website voor de klachtenprocedure.

Mevrouw Van E. heeft erkend dat zij de wettelijke regels betreffende een besluit tot schorsing niet goed heeft toegepast. De minderjarige leerling en zijn ouders zijn niet schriftelijk geïnformeerd over de reden en duur van de schorsing, de mogelijkheid van bezwaar, de manier, waarop dit bezwaar kenbaar gemaakt moet worden. "Dat leek teveel van het goede – ik wilde niet onnodig zout in de wonden wrijven.", schrijft mevrouw Van E. in haar brief van 27 maart 2014, en "Volgens onze standaarden past bij dergelijk ernstig wangedrag een van de zwaarste straffen, in dit geval een schorsing....Het past bij onze pedagogische taak, om onze leerlingen te wijzen op morele grenzen. Hierbij hoort ook helderheid over de consequenties van wangedrag in het geval van overschrijden van die grenzen." Mevrouw Van E. nam de zaak hoog op, vooral omdat de foto op internet circuleerde. Het S. organiseert, zo heeft mevrouw Van E. ter zitting verklaard, al 15 jaar excursies naar Overloon en wil dat in de toekomst graag blijven doen. Zij heeft in het team van schoolleiders van het bevoegd gezag besproken welke straf bij deze, door de school hoog opgenomen, zaak paste. Daarbij is gelet op de impact voor de school, om wat voor kind het ging en in wat voor gevallen eerder een schorsing is toegepast.

De heer V. heeft ter zitting verklaard dat hij het gesprek op 15 januari 2014 heel anders heeft ervaren dan door klaagster in haar klaagschrift is beschreven. Hij meent dat wel degelijk aan de orde geweest is wat voor kind A. is. Er is, zegt hij, uitvoerig gesproken over het belang van de kwestie, voor de school en voor A., en waarom gekozen is voor deze straf. Hij kan zich niet meer kan herinneren of de fotograaf ook bestraft is. Mevrouw Van E. heeft desgevraagd geantwoord zich nog wel te herinneren dát de fotograaf bestraft is, maar niet meer hoe. Klaagster heeft daarop verklaard dat zij zich zorgen maakte om deze jongen, een klasgenoot van A., en de wijze waarop hij op school is ondervraagd. De jongen heeft namelijk, net als haar kind, een vorm van autisme. De fotograaf heeft volgens klaagster als straf een werkstuk moeten schrijven. Dat is was precies de straf die klaagster voor A. had voorgesteld.

Beoordeling klacht

De Commissie is van oordeel dat de school heel goed gehandeld heeft in reactie op de, door hemzelf als dom omschreven, actie van A. en het op internet circuleren van de daarvan gemaakte foto. De ernst van de zaak werd direct onderkend, de conciërge heeft de rector meteen gewaarschuwd, die is snel naar school gegaan. Het was in het belang van de school, maar zeker ook van A., dat de foto zo snel mogelijk van internet gehaald werd.

Wat er zij van ondoordachtheid van A. bij deze onnozele, misschien ook grappig bedoelde handeling, hij had beter moeten weten. De excursie naar het oorlogsmuseum was goed voorbereid. Het schokkende van zijn daad ligt juist in de relatie met dat oorlogsverleden. Zijn medeleerlingen begrepen dat wel. A. werd er direct mee gepest.

Het behoort tot de bevoegdheid van de rector een sanctie voor dit wangedrag te bepalen. Mevrouw Van E. heeft dit wel overwogen en in overleg met het team van schoolleiders van het bevoegd gezag gedaan. Het pedagogische doel van de sancties is niet alleen, zoals klaagster wenst, lering op het gebied van historisch besef (afgezien van het feit dat A. kennelijk inmiddels al lering getrokken had uit de reacties van zijn medeleerlingen, de gesprekken met zijn ouders, de ervaring van de begrafenis van zijn opa), maar bijvoorbeeld ook helderheid over de consequenties van het overschrijden van grenzen. Dit aspect werd door klaagster doorkruist met, in het bijzijn van A., bagatelliseren van zijn gedrag door te spreken van betonnen kruisjes en het de hand in de luchtsteken als voor een spelletje handbal.

De Commissie heeft begrip voor het achterwege laten van een schriftelijke bevestiging van het besluit tot schorsing, nu het daarmee gediende doel, namelijk duidelijkheid voor A. en zijn ouders over de reden en inhoud van de sanctie en mogelijkheid van bezwaar, in het gesprek van vrijdag 15 januari 2015 kennelijk bereikt was. Klaagster is daar met mevrouw Van E. in discussie gegaan over de ernst van het vergrijp, het begrip van A. daarvan, de zwaarte van de sanctie en heeft direct bezwaar gemaakt tegen het besluit via een mail naar het bestuur.

De Commissie acht de klacht betreffende het gemak en de nonchalance waarmee mevrouw Van E., aan A. de zwaarst mogelijke straf heeft opgelegd voor een, door A. en klaagster volmondig erkende, misstap tijdens een excursie naar het oorlogsmuseum in Overloon, terwijl de zwaarte van de straf niet in verhouding is met het incident en niet zorgvuldig en volgens procedurele vereisten kenbaar is gemaakt, dan ook ongegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 15 mei 2014 door mr. H.C. Naves, voorzitter, E. van Seventer-Timman en M.S. Veldstra, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.